

Sygn. akt: I C 613/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	sekr. sąd. Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 listopada 2021 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. R.

o zapłatę

I. powództwo oddala,

II. zasądza od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. R. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje pobrać od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 319 zł (trzysta dziewiętnaście złotych) tytułem brakującej opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 613/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 11.07.2011 r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. R. kwoty 6 410 zł w tym kwoty 4 499,28 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 11.07.2011 r. do dnia zapłaty, kwoty 1 150,48 zł z odsetkami ustawowymi od 11.07.2011 r. do dnia zapłaty, kwoty 294,12 zł z odsetkami ustawowymi od 11.07.2011 r. do dnia zapłaty, kwoty 465,77 zł z odsetkami ustawowymi od 11.07.2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu żądania wskazano, iż dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy pożyczki zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bankiem (...) S.A. w W.. Z uwagi na rażące naruszenie w części dotyczącej spłaty przedmiotowa umowa została wypowiedziana. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej pomiędzy powodem a (...) Bankiem (...) S.A. w W. powód nabył wierzytelność wobec pozwanego wraz z prawem do naliczania odsetek. Na wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie składają się : kwota 4 499,28 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału, kwota 1 150,48 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez Bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 21.12.2010 r. , kwota 294,12 zł tytułem kosztów, kwota 465,77 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczane od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 22.12.2010 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w niniejszej sprawie. Powód wezwał pozwanego do dobrowolnej

zapłaty całej należności w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania . Pomimo wezwania oraz zawiadomienia o przelewie wierzytelności pozwany nie spełnił świadczenia. Swoje stanowisko powód podtrzymał i rozszerzył w pismach procesowych z dnia 05.08.2021 r. (k. 48-136, k. 137- 169).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18.08.2011 r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłatę kwot dochodzonych pozwem . Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Kętrzynie.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 26-27) wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut bezpodstawności roszczenia , zarzut nieudowodnienia roszczenia oraz zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej. Pozwany podtrzymał swoje stanowisko w pismach procesowych z dnia 23.07.2021 r. (k. 171- 175) i z dnia 18 października 2021 r. (k. 181- 185) wskazując , iż powód nie udowodnił zasadności oraz wysokości dochodzonego roszczenia . Pozwany podniósł, iż powód nie udowodnił faktu wypłaty pożyczki pozwanemu- zaś otrzymanie na własność środków pieniężnych należy do essentialia negotii umowy pożyczki określonych w art. 720§1 kc. Powód nie wskazał także jak wyliczono dochodzoną pozwem należność . Powód nie udowodnił daty wymagalności dochodzonego roszczenia nie przedkładając żadnych dowodów na poparcie twierdzenia , iż umowa pożyczki została przez wierzyciela pierwotnego skutecznie wypowiedziana. Pozwany kwestionując nabycie dochodzonej pozwem wierzytelności przez powoda wskazał, iż powód nie przedstawił żadnego dowodu , z którego w sposób nie budzący wątpliwości wynikałoby , iż cena za którą cesjonariusz nabył wierzytelności na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności oraz Aneksu nr (...) została uiszczona przez powoda w całości i w wymaganym terminie. Powód nie wykazał także nabycia wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki wskazanej w pozwie. Pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu w szczególności kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany na podstawie art. 192 pkt 3 kpc nie wyraził zgody na wstąpienie (...) S. A. w miejsce powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Sąd ustalił co następuje :

Pozwany M. R. w dniu 26.08.2008 r. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. w W. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5 500 zł, na mocy której miał otrzymać kwotę pożyczki poprzez jednorazową wypłatę w dniu 26.06.2008 r. przelewem na rachunek bankowy wskazany w umowie.

(dowód : umowa pożyczki k. 165-167, bezsporne)

W dniu 14 grudnia 2010 r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. w W. umowę sprzedaży wierzytelności , na mocy której cedent (...) Banki (...) S.A. w W. sprzedał na rzecz nabywcy (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do Umowy, przy czym przeniesienie wierzytelności miało nastąpić w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy.

(dowód: wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14.12.2021 r. k. 146-151)

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie .

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Zgodnie z powyższym powód powinien przedłożyć dowody na potwierdzenie twierdzeń zawartych w pozwie tak co do nabycia wierzytelności od wierzyciela pierwotnego jak i co do istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego.

W niniejszej sprawie był bezsporny fakt zawarcia przez pozwanego w dniu 26.08.2008 r. z (...) Bankiem (...) S.A. w W. umowy pożyczki nr (...) na kwotę 5 500 zł.

Natomiast sporne było wykonanie przez wierzyciela pierwotnego umowy pożyczki wskazanej w pozwie. Pozwany zakwestionował dochodzone pozwem roszczenie co do zasady i wysokości. W niniejszej sprawie to na powódzie ciążył ciężar wykazania, iż umowa pożyczki została wykonana przez pożyczkodawcę.

Z przedłożonej przez powoda umowy pożyczki z dnia 26.08.2008 r. nr (...) - (...) na kwotę 5 500 zł wynika, iż wypłata pożyczki nastąpi jednorazowo w dniu 26.06.2008 r. przelewem na rachunek bankowy wskazany w umowie. Powód nie przedłożył dowodu przelewu wskazanej kwoty na wskazany w umowie rachunek.

Pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki (w szczególności określoną ilość pieniędzy), a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzech o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości (art. 720 k.c.).

W kodeksie cywilnym zostały wskazane essentialia negotii umowy pożyczki, które stanowią nie tylko oznaczenie stron i określenie ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, ale obejmują również zobowiązanie się do ich przeniesienia oraz obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki. W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zatem zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę pożyczki, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (wyrok S. Apel. W Łodzi z 18.06.2015r., I ACa 33/15, LEX nr 1789954).

Przy zawarciu umowy pożyczki, podobnie jak przy umowie sprzedaży, dochodzi do zmian w obrębie prawa własności przedmiotu umowy. Obowiązki pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie. Dopóki przedmiot pożyczki nie zostanie wydany pożyczkobiorcy, nie może powstać obciążający pożyczkobiorcę obowiązek jego zwrotu.

W niniejszej sprawie powód nie przedłożył dowodu wypłacenia pozwanemu kwoty pożyczki czyli dowodu przeniesienia na biorącego pożyczkę własności przedmiotu umowy.

Jak już wyżej wskazano, stosownie do art. 720 k.c., obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie jest odpowiednikiem zobowiązania dającego pożyczkę do przeniesienia na własność biorącego przedmiot pożyczki. Obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki, obciążający pożyczkobiorcę, nie może powstać, dopóki przedmiot pożyczki nie zostanie pożyczkobiorcy wydany. W niniejszej sprawie powód nie przedstawił dowodu przeniesienia na biorącego pożyczkę własności przedmiotu umowy tj. określonej w umowie pożyczki kwoty pieniędzy. Nie zastępując tego dowodu przedłożony przez powoda bankowy tytuł egzekucyjny wraz z klauzulą wykonalności (k. 163-164). W konsekwencji zarzut pozwanego braku udowodnienia roszczenia co do zasady jak i co do wysokości zasługiwał na uwzględnienie.

Powód nie wykazał także nabycia przedmiotowej wierzytelności, powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących w sposób dostateczny jego następstwo prawne.

Z uzasadnienia pozwu wynika, iż dochodzona pozwem wierzytelność została w dniu 14 grudnia 2010 r. przeniesiona przez pierwotnego wierzyciela na powoda.

Powód na potwierdzenie przelewu wierzytelności wobec pozwanego przedłożył wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14.12.2010 r. pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. w W. a powodem (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (k. 146-151) .

Pozwany podniósł, iż powód nie wykazał, iż umowa cesji wierzytelności dotyczyła wierzytelności wobec pozwanego wynikającej ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki. Zarzut ten należy uznać za zasadny.

Z treści przedłożonej przez powoda umowy przelewu wierzytelności z dnia 14.12.2010 r. pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. w W. a powodem nie wynika, jakie konkretnie wierzytelności zostały tą umową objęte, miały być one szczegółowo określone w załączniku nr 1 do umowy. Natomiast załącznika tego powód nie przedłożył. Powód przedłożył jedynie fragmentaryczny wydruk (k. 152-154) potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika jako wykaz wierzytelności do w/w umowy z danymi dotyczącymi pozwanego i zawartej z wierzycielem pierwotnym w dniu 26.08.2008 r. umowy pożyczki. Pozwany cesję tej wierzytelności zakwestionował. Wskazać należy, iż przedłożony przez powoda „wyciąg” z dokumentu – załącznika nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14.12.2010 r. stanowiącego wykaz wierzytelności nie można uznać za odpis dokumentu, który mógł zgodnie z art.129 kpc zostać potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego, wykazu wierzytelności nie można uznać za odpis dokumentu, który mógł zgodnie z art.129 kpc zostać potwierdzony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego, gdyż warunkiem potraktowania pisma jako odpisu dokumentu jest ustalenie, że stanowi on odwzorowanie oryginału, w całości jest więc zgodny co do treści z oryginałem dokumentu. Innymi słowy, do pozwu dołączono nie odpis dokumentu w postaci wykazu przelanych wierzytelności, a jedynie jego wyciąg, stanowiący powtórzenie treści określonego fragmentu tych dokumentów. Wyciąg ten nie jest dokumentem, stanowi bowiem jedynie wygenerowany automatycznie wydruk, który nie wiadomo w jakim trybie został sporządzony, z całą pewnością nie stanowi natomiast wskazanego w umowie sprzedaży wierzytelności Załącznika nr 1. Wobec powyższego wykazanie, że doszło do skutecznego nabycia przez powoda wierzytelności służącej przeciwko pozwanemu co do zasady wymagało przedłożenia wyciągu wierzytelności z „klauzulą poświadczeniową” sporządzoną przez notariusza albo dołączenia odpisów całych załączników do umowy (ewentualnie ich odpisów – kserokopii, poświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata). Przedłożenie powyższych dokumentów w niniejszej sprawie było konieczne w sytuacji stanowiska strony pozwanej, która konsekwentnie zaprzeczała okolicznościom przytaczanym na uzasadnienie żądania pozwu, w tym kwestionowała, aby umowa cesji wierzytelności dotyczyła wierzytelności wobec pozwanego.

Należy podzielić w tym zakresie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 15.10.2015 r. w sprawie I ACa 492/15, zgodnie z którym nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. W żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność (...) przysługująca względem pozwanego z tytułu zaciągniętej przez niego pożyczki.

Natomiast powód takiego dokumentu wykazującego cesję konkretnej wierzytelności względem pozwanego nie przedłożył. Powód nie wykazał także, iż zapłacił na rzecz cedenta cenę za wierzytelności będące przedmiotem umowy cesji z dnia 14.12.2010 r. r. Z §3 ust.2 tej umowy wynika, iż warunkiem dokonania skutecznej cesji wierzytelności było dokonanie zapłaty ceny. Powód nie przedstawił natomiast żadnego dowodu w tym zakresie. W konsekwencji powód nie wykazał swojej legitymacji do dochodzenia od pozwanego wierzytelności określonej w pozwie.

Mając na uwadze powyższe należało oddalić przedmiotowe powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, uznając, iż powód jako strona przegrywająca jest zobowiązany zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 1 800 zł, na które składają koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z treścią §2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Jednocześnie Sąd stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył powoda obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kwoty 319 zł tytułem nieuiszczonej przez powoda części opłaty od pozwu.